

Milí čtenáři,

Letošní školní rok byl úplně jiný, než jak ho známe. Vlastně celé jaro bylo jiné, pro nás všechny zcela neznámé, nečekané, plné nových situací a zvrátů. Doufám, že jste těch pár měsíců přežili ve zdraví, relativním klidu a bez větších starostí. Snad už bude jenom lépe ...

Na začátku školního roku jsme si naplánovali, že bude celý věnován českým lidovým pohádkám a spisovatelce, která je celý život sbírala - Božena Němcová. Lidové pohádky si lidé mezi sebou předávali po dlouhé generace a byla by škoda, kdyby upadly v zapomnění. Nachází se v nich mnoho moudra a životních zkušeností i ponaučení – to všechno, společně se setkáváním dobra a zla, učí nejen děti, ale i nás dospělé, pochopit svět a vlastně život jako takový. Toto vše jsme se snažili v družině využít, ukázat dětem svět i nadpřirozeno, protože jak to chodí v pohádkách, tak to často bývá i v životě.

Každý měsíc byl věnován jedné pohádce. A i když jsme kvůli několikaměsíční vynucené přestávce nestihli všechny, přečtete si aspoň o těch, se kterými jsme se blíže seznámili. Užili jsme si tak opravdu pohádkový rok plný pohádkových zážitků.

Alena Šťastná

O kohoutkovi a slepičce

Jednou z pohádek, kterou jsme si letos připomněli, v souvislosti s Boženou Němcovou, byla pohádka O kohoutkovi a slepičce. To, jak ji dobře známe, jsme si ověřili při společné hře na hřišti za školou. Každý z nás se na chvíli stal slepičkou, která má zachránit kohoutka. Postupně jsme hledali všechna stanoviště, abychom získali šátek pro studánku a ta dala vodu kohoutkovi. Roli kohoutka nám tentokrát sehrál pan učitel Dan.

Hrnečku vař !

Měsíc říjen patřil další známé lidové pohádce. Skoro všechny české děti pohádku znaly, pro cizince ale byla neznámá. Abychom si ji všichni připomněli a zapamatovali, nejprve jsme si ji přečetli. Poté jsme si pohádku i nakreslili v podobě leporela.

A pak přišel nápad, že bychom si nějakou kaši mohli v družině uvařit. Každé oddělení se jalo přemýšlet, jakou kaši by pro ostatní připravilo. V kuchyňce jsme uvařili, ochutnali – a mohlo se ochutnávat. Která chutnala nejvíc? Každému jiná – někomu krupicová s čokoládou, někomu rýžová skořicová, jinému vločková s medem nebo s ovocem ... Zkusili jsme i bramborovou, barevnou nebo krupicovou naslano.

Malí kuchařiči měli radost, když právě ta jejich kaše byla úspěšná, vyzkoušeli si aspoň na chvíli, jaké to je připravit jídlo pro ostatní a také vše uklidit. Všichni jsme si užili opět netradiční, tak trochu i pohádkové odpoledne.

Křížovka

1. Střelí dělové koule
2. Polední jídlo
3. Opak bohatství
4. Horní končetina
5. Kyselá tekutina
6. Jeden z rodičů
7. Dopravní prostředek

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.

O perníkové chaloupce

Měsíc listopad jsme v naší ŠD prožili s pohádkou O perníkové chaloupce. Každé oddělení si s ní pohrálo jiným způsobem – četli jsme různé verze této pohádky, kreslili a malovali ji, navrhovali a pekli perníčky a celý „perníkový“ měsíc byl zakončen celodružinovou hrou na její počest. Na jednotlivých stanovištích ve třídách ŠD jsme hledali obrázek chaloupky, sestavovali ji z rozstříhaných kousků, určovali rozdíl v jejích obrázcích, třefovali se ježibabou do kotle a snažili se najít všechny ježibaby, které se před námi schovaly.

Pohádkový perník z naší ŠD

Recept na perník, který ve ŠD upekly děti z 3. a 4. třídy, můžete zkusit doma s maminkou. Voněl skvěle a chutnal ještě lépe.

- ½ l mléka
- 10 lžic oleje
- 2 vejce
- 3 lžice medu
- ½ kg polohrubé mouky
- 200 g cukru
- 1 vanilinový cukr
- 1 prášek do perníku (kypřící)
- citronová kůra
- 1 lžička skořice

Všechny přísady smícháme ve větší míse a nalijeme na vymazaný a moukou vysypaný plech nebo pekáček (možno použít i papír na pečení).

Pečeme 40 – 50 minut v troubě vyhřáté na 160 – 180 °C.

Po upečení perník necháme vychladnout a pomocí zdobícího sáčku na něj nakreslíme obrázek perníkové chaloupky – buď z polevy z citronové šťávy a moučkového cukru nebo z bílé čokoládové polevy.

František Hrubín: Perníková chaloupka

S básníkem Františkem Hrubínem (1910 – 1971) se každý z nás určitě setkal díky jeho tvorbě pro děti. V jeho knížce najdeme ve verších i Perníkovou chaloupku

„Odkud ten váš holub letí?“

„Letím z lesa, milé děti, vrkú, vrkú, vrkú.“

„Cos tam viděl, holoubku?“

„Perníkovou chaloupku u černého smrku.“

„Viděls také Mařenku?“

„Jakpak by ne, holenku, viděl jsem ji s Jeníkem, krmili se perníkem.“

„A když z okna na zahradu vystrčila bába bradu, nebáli se, holoubku?“

„Kdepak! Zamkli chaloupku na cukrový klíč – a už byli pryč!“

O 12 měsíčkách

Leden jsme věnovali pohádce O dvanácti měsíčkách. I tuto pohádku upravila známá česká spisovatelka Božena Němcová a byla několikrát i zfilmována.

Tato pohádka, podobná pohádce o Popelce, vypráví o maceše s dcerou, které se chovají velmi zle k nevlastní Marušce. Maruška musela dělat všechny domácí práce a starat se o domácí zvířata, a stejně byla obětí závidivosti kvůli své kráse.

Tak se rozhodly dát jí v zimě zdánlivě nesplnitelné úkoly - aby šla pro jahody, fialky a posléze pro jablíčka. Kdyby tyto úkoly nesplnila, vyhnaly by ji z domu. Marušku zachránilo dvanáct kouzelných bratrů měsíců, které objevila v horách. Ti jí pokaždé pomohli a následně ji zbavili i macechy s dcerou.

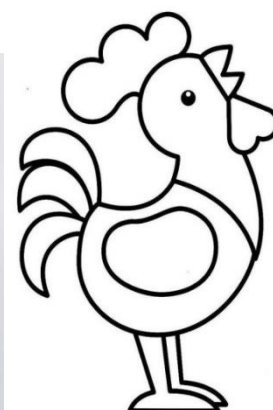
Do družiny jsme pozvali divadlo “Žlutý kopec“. Hrál se v jídelně, kde v rámci více rolí velmi kvalitními hereckými výkony 3 dámy ztvárnily tuto pohádku. Dětem se to moc líbilo a tleskaly, až se jim od rukou prášilo.

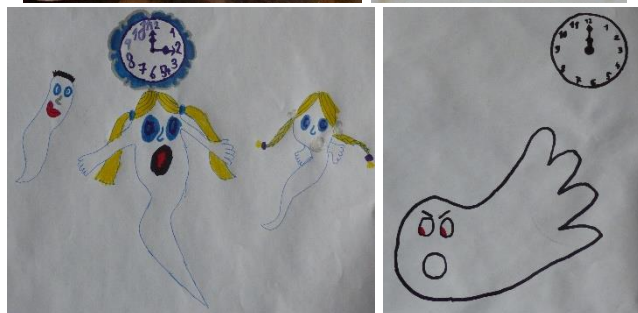
Ke konci měsíce na nás čekala znalostní hra. Každé oddělení představilo dva měsíce pomocí obrázkových symbolů, které se k nim vztahují. Např. leden představilo vysvědčením, listopad barevnými listy, říjen pouštěním draků, září aktovkou a jablíčkem, červenci patřilo červené ovoce a rozkvétající kytky, zatímco únor potrápil mozkové závity pranostikami s vynechanými nebo přeházenými slovy. Děti běhaly z jednoho oddělení do druhého a pečlivě zapisovaly správné měsíce. Ne vždy to bylo jednoduché a ne všichni měli vše správně. Ale i tak to někdy chodí. Po hře následovalo vyhodnocení a odměny nakonec dostaly všechny děti.

Zvířátka a Petrovští

V únoru jsme si připomněli pohádku četbou, vyprávěním i celodružinovou hrou.

Děti hledaly obrázky pohádkových zvířátek různě poschovávaných na školním hřišti. Potom se u jednotlivých vychovatelů dozvěděly heslo, které mělo něčím připomínat loupežníky (bambitka, měšec, vousy, páska přes oko, kravata, klobouk). Jen jedno heslo neodpovídalo a u tohoto vychovatele se měly děti shromáždit při vyhodnocení – u něj byl ukrytý poklad.

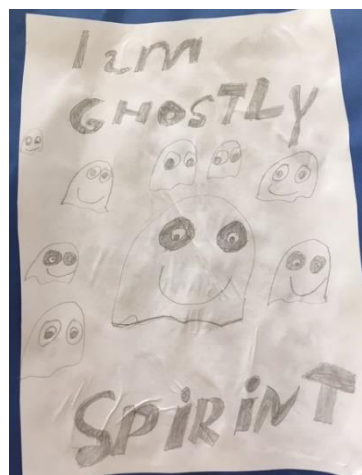

Výtvarná soutěž Duch

Z důvodu již měsíc zavřených škol jsme v dubnu vyhlásili výtvarnou soutěž Duch, která dětem měla umožnit být součástí týmu, podílejícího se na přípravě stejnojmenné knihy. Autor nás požádal o ztvárnění ducha jakékoliv podoby, jakoukoliv výtvarnou technikou. Následně obrázky přepošleme a je možné, že se na některého malíře (ilustrátora) usměje štěstí a právě jeho obrázek bude v knize otiskn.

Zde jsou některé obrázky, které již do školní družiny dorazily. Jelikož nám autor ještě dal čas k dobru, můžeme soutěž prodloužit na celé léto. Klidně dál **posílejte obrázky duchů na mailovou adresu druzina@zsskolni.cz**.

**A TO JE KONEC, PŘÁTELÉ !
PŘEJEME VÁM KRÁSNÉ A POHODOVÉ PRAZDNINY.
POKUD TO PŮJDE, MĚJTE VESELOU MYSL, RADUJTE
SE Z MALÍČKOSTÍ A ZE SPOLEČNOSTI SVÝCH
BLÍZKÝCH.**

**Marcela Kodíčková, Hana Němečková, Alena Šťastná,
Renata Papoušková, Daniel Kotrla a Milan Bednář**